

Vi vilde ikke gaa med til, at der skulde kræves en Trosbekendelse, men vi mene, at den Erklæring, som Menighedsraadets Medlemmer maa afgive, kunne de ikke paa Ære og Samvittighed afgive, medmindre de føle sig staaende i et personligt Forhold til den. Det er ikke en neutral Erklæring. I den Henseende er jeg uenig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Vedkommende kan paa Ære og Samvittighed ikke afgive en saadan Erklæring som den, vi kræve, uden at være med til paa evangelisk-luthersk Grund at fremme Kristenlivets Vækst og Fremgang. Den danske Folkekirke er evangelisk-luthersk. Man siger, at den danske Folkekirke er en taalsom Folkekirke. Det gaar med Ordet „Taalsomhed“ som med Ordet „Tolerance“, at man bliver til sidst uhyre træt af det, for der er i det Udtryk en Overbærenhed, som man maa bede sig fri for. Nu ved jeg nok, hvad der ligger i det Ord, som det blev benyttet af den, der benyttede det første Gang, nemlig Monrad. Der laa nærmest deri, at den danske Folkekirke er en Bænk, hvorpaa vi alle kunne sidde. Men det er den ikke. Hvorvidt Grænserne skulle sættes, hvor lang Bænken skal være, beror paa Tiden og paa Omstændigheder, vi ikke kunne have nogen Indflydelse paa. Det beror paa, hvor kraftigt det kirkelige Liv nu en Gang er. Men, som sagt, den danske Folkekirke har en bestemt Type: den er evangelisk-luthersk, og derved sige vi ikke noget som helst om Spørgsmaalet med Hensyn til Symbolerne udover, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtrykke her, at disse Symboler ere den danske Folkekirkes historiske Milepæle, men heller ikke mere, derfra udvikle vi os. Der er indenfor Kirken som under al Udvikling, ikke mindst paa det aandelige Omraade, en stadig Fremgang fra det lavere til det højere. Det er det, som vil blive Tilfældet, og i den Tid, vi nu staa i, der i mange Henseender er en Overgangstid, er man i Færd med fra Tankens Side at lave nye Former samtidig med, at man fastholder det religiøse Liv.

Det, som det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) fremhævede, kraftige religiøse Liv, der gaar ud over Verden for Tiden, er ukonfessionelt, ogsaa uteologisk, men vi staa herhjemme for Tiden som i det hele i den gamle Kristenhed under en teologisk Overgangstid, og der ser man en af den danske Kirkes betydeligste Præster og Prædikanter forleden bruge det Udtryk om en Mand, der er en

meget betydelig Mand i visse Kredse af vort Folk, en Mand, der udretter meget praktisk Arbejde, at han har den rædsomste Teologi. Altsaa med den rædsomste Teologi kan man udmærket godt være en betydelig kirkelig Arbejder. Det anerkender jeg, men man maa forstaa, at de, hvis Tankegang er i Forhold til hele den moderne Kultur og den moderne Filosofi, kræve en anden Teologi, end de gjorde ved Aar 300 eller 400, og det skal nok vise sig, at den danske Folkekirke, hvis den har en Fremtid for sig, vil blive nødt til ogsaa at tage Hensyn til disse og forstaa, at naar de have et kristeligt Budskab at bringe, kan deres Teologi være saa rædsom, den være vil, enten den er fra Aar 300 eller fra Aar 1920: det er det kristelige Liv, det kommer an paa, og det er det, vi ved denne Lov ikke have sat Skranke for, men netop, som jeg haaber, banet Vej for.

Formanden: Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, som ønske yderligere at udtale sig, om det ikke var muligt for dem at fatte sig i stor Korthed, da det vil være ønskeligt ogsaa at faa andre af de paa Dagsordenen opførte Sager til Behandling i dette Møde.

Hornstrup: Jeg vil gøre den ærede Ordfører (Moltesen) opmærksom paa, at jeg ikke her har refereret Fællesudvalgets Behandling, men at jeg har refereret Mindretallets Forslag, og der staar, at Mindretallet maa holde paa Præsten som født Formand, og det maa den ærede Ordfører nok lade staa. For øvrigt har det interesseret mig meget at høre de forskellige Udtalelser, baade af den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) og fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg). Det viser sig, at de ere bunduenige om, hvorledes den Erklæring, som staar i § 11 i Flertallets Forslag, skal udtydes. De to, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og det ærede Medlem fra Vraa, mene, at enhver som helst, uanset, hvorledes han ellers staar til den kristne Kirke og til Kristendommen, godt kan underskrive denne Erklæring, og det er den Frygt, jeg hele Tiden har næret, at en Erklæring som denne vilde blive mistydet paa denne Maade, for jeg mener, at det er at mistyde den. Men paa den anden Side tror jeg, at det ærede Medlem fra Vinderup og det ærede Med-